Cozile de topor

Voevozii circumcişi din Sărindarul iudaic nu consimt cu nici un chip să renunţe la sfidătoarea lor atitudine.

Dar se înşală amar socotind că mai pot prosti lumea românească recurgând la deochiata complicitate a câtorva nenorocite unelte, mizerabile cozi de topor, cari pentru interese băneşti îşi închiriază numele.

Zadarnic iudeo-comuniştii mai speră că paravanele le pot acoperi agitaţiile şi traficurile lor şi vor avea mai departe posibilitatea să vorbească în numele „presei ROMÂNE".

Desăvârşită este astăzi opera de redeşteptare naţională şi dreptatea românească în mers nu mai poate fi zăgăzuită!

Cât pentru cozile de topor, — acei români cari trădează, în schimbul unui blid de linte, interesele neamului lor, — vor avea soarta tuturor celor ce dispreţuesc comandamentele naţionale ale unui popor în legitimă apărare!

PRIN ALTE ŢĂRI

de general I. MANOLESCU

Conducătorul nostru la Hamburg, care ştie ceva româneşte şi are anume legături cu România, îmi spunea: „Noi negustorii ştim cum să ne purtăm cu oamenii şi cum să facem negoţ; altceva nu ştim, suntem proşti".

Se înţelege că el a voit să spună prin cuvântul „proşti", că nu ştiu să facă altceva, în afară de negustoria pe care o fac bine.

Dar, de aci, eu gândesc la altă caracterizare a poporului german: el are nevoie de stăpân ca să-i aranjeze toate celelalte chestiuni în care el nu se pricepe. Şi când stăpânul de altă dată şi-a pierdut capul, el a fost gata să admită pe stăpânul care a ştiut să se impună.

În toate localurile şi instituţiunile sunt puse fotografiile lui Hitler şi Hindenburg. Pe când imperialismul german se sprijinea prea mult pe nobleţa ofiţerească, Hindenburg, un om dintr'o bucată, a întrevăzut spărtura care s'a produs mai târziu. Poate de aceea n'a putut lucra mult la centru înainte de războiu. Când s'a început spărtura, acei conducători imperialişti au simţit nevoia să recurgă la Hindenburg, ca un fel de punte de trecere. Dar spărtura fiind atât de mare, a trebuit să dispară toată nobleţea conducătoare. Atunci Hindenburg a apărut ca mântuitor al momentului şi ca punte de trecere către ceeace trebuia să vie. Cei cari au recurs la el în acele momente, desigur că nu îşi închipuiau ce are să se întâmple. În asemenea situaţiune, Hindenburg, pe care începuse iar să-l curteze ariergardele nobleţei conducătoare, a ştiut să nu ignoreze massele de jos care cereau stăpân. Astfel, înainte de a muri, n'a ezitat să le dea stăpânul. Iar acest stăpân, Führerul de astăzi, n'a uitat tactul şi iubirea de neam a lui Hindenburg. Aşa cred că se explică faptul ce se întâmplă adesea la noi, când se schimbă stăpânii.

Imi spunea tovarăşul meu de drum că, femeea germană pare mai isteaţă decât bărbatul. I-am reamintit atunci legenda lui Wotan care a pedepsit pe bărbaţi, fiindcă puneau la lucru numai pe femei. Dar am legat povestea şi cu nevoia de mai sus, de stăpân. Germanul lasă toată grija casei pe femea lui, fiindcă ea este stăpâna casei. De sigur că trecutul depărtat, când femeea făcea totul, şi trecutul apropiat de când ea este stăpâna casei, a imprimat în femeea germană şi o atitudine de stăpână.

Fără să fac o glumă, gândesc că la noi, fiind amândoi stăpâni, adică şi femeea şi bărbatul, s'a ajuns la starea psihologică, că suntem astăzi aproape 20 de milioane de stăpâni, de aceea ne-am cam rătăcit în ce priveşte autoritatea, şi s'a rătăcit chiar în ce priveşte dreptul şi puterea ei. Pare însă că Wotan se apropie.

La defilarea dela Hamburg, când au apărut grenadierii lui Frederic cel Mare, s'a produs în tot publicul o stare de admiraţie şi de respect, care nu s'a mai repetat în timpul defilării decât când au apărut unităţile hitleriste.

În drumul istoric al Germaniei, Frederic cel Mare, trebuie socotit şi ca un al doilea Wotan, fiindcă el văzând că începe destrăbălarea în poporul german, i-a impus acea disciplină de fier, graţie căreia a rezistat poporul german până la căderea imperialismului. Regimul de astăzi a readus disciplina frederichciană. Poate că n'o înţeleg, sau nu vor să o înţeleagă teoreticianii democratismului de după revoluţia franceză, dar trebuie s'o înţeleagă toţi patrioţii, căci altfel se prăbuşesc ţările, din cauza libertăţii rău înţelese.

Citeam eri în ziare, că Mussolini ar fi spus că Spania va fi mormântul de veci al comunismului. Fără să credem în totul în metodele fasciste şi hitleriste, trebuie să admitem că fără un cap, fără disciplină şi fără putere, nu poate progresa un neam. Prin urmare, trebuie luptat contra practicei comuniste, rudă bună cu demagogismul şi cu francmasoneria, şi contra doctrinei materialiste născută din acestea.

Prea ocupaţi la Hamburg, îl spusei unui prieten: Nu o să avem vreme să ne cumpărăm ceva din oraş.

— Cum n'aveţi vreme, răspunse el, că dela 1—4 sunteţi complet liber?

— Dar în acest timp magazinele sunt închise, ripostai eu.

— Nu mai sunt închise. Aci, magazinele sunt deschise dela 8 dimineaţa, la 7 seara fără întrerupere.

Ar putea zice cineva că hamburgezii sunt mai înapoiaţi de cât românii, cari tind, cu tot dinadinsul să închidă magazinele Sâmbăta după amiază şi să le deschidă Lunia prea devreme, că doar ministerele au ajuns la acest rezultat.

Tot vorbind despre toate acestea, unul dintre prieteni, îmi spuse: La urma urmei, lumea e la fel pretutindeni.

— Aşa este, — i-am răspuns eu, — în ce priveşte nevoile fiziologice, dar la nevoi identice, omul a răspuns în mod deosebit, în raport cu experienţa, inteligenţa, şi mai ales în raport cu organizarea lui în societate şi cu autoritatea şi priceperea conducătorilor societăţii.

— Sunt de aceeaş părere, răspunse prietenul, dar mai lipseşte un „ce" şi un „cum", pe care eu nu le pot explica.

— Aş incerca eu să-ţi explic, dar o fac tot sub rezervă.

Dela Christos s'a pus întrebarea lui „Ce" şi „Cum" în afară de soluţiunile găsite pentru nevoile filozofice de mai sus. Dar nimeni nu a putut răsturna concepţia creştină care a rezolvat problema lui „ce" şi „cum" prin credinţă, iubire, muncă şi supunere Cezarului.

Părea că reformatorii Evului mediu şi ai Renaşterii vor găsi o altă bază a lui „ce" şi „cum" în loc de cea exclusiv sufletească. Dar tocmai golurile produse de schismele lor, sunt astăzi cauza principală a dezorientării în care se găsesc popoarele.

De aci au apărut, pe de o parte, francmasoneria, dărâmătoare de orice credinţă, iar pe de altă parte, sectele religioase şi curentele sociale. Acestea din urmă perfect grupate în două: stânga comunistă şi dreapta conservatoristă. Adevărul nefiind complet de nicio parte, au apărut noii reformatori sociali Mussolini, Hitler, Kemal şi Masaryk — lor dintâi trei, li se spune pe nedrept că sunt de dreapta, — fiindcă ei, ca şi Masaryck — tind la întărirea neamului şi a statului, prin metode cari corectează desavantagiile demagogiei democratice şi ale teoriilor exclusiv materialiste. Ei sunt stelele din înălţimea piramidei, deci sunt elite de centru, cari ştiu să asvârle de-acolo stelele cari nu mai luminează.

Alt prieten îmi spuse în glumă că m'am depărtat cu totul de subiect şi de chestiunea lui „ce" şi „cum". El a mai adăogat: înţeleg bine ce spui tu şi clarificările sintetice ce vrei să faci, însă, vorba românului: toate bune, dar ce mâncăm?

— Ai dreptate, răspunsei eu, soluţiunea nu sufere întârziere şi nu se poate depărta de ideea armoniei şi proporţiei dintre nevoile materiale de toate zilele şi aspiraţiunile sufleteşti ale omului cât trăeşte, precum şi dela intuiţiile lui despre viaţa viitoare.

La această discuţiune intervine alt prieten cu următoarele: Săracul, poate avea corpul, obiectele şi casa lui, poate fi murdar prin faptele lui. Când oamenii nu înţeleg aceasta şi când credinţa şi educaţia nu îi pot stăpâni, atunci reformatori ca Mussolini, Hitler, Kemal şi Masaryk sunt necesari şi ferice de poporul căruia îi soseşte la timp, acest reformator.

— Chiar dacă nu e completă formula ta, — răspunse alt prieten — are însă avantagiul că ne-a tăiat pofta de vorbă lungă şi ne-a arătat calea pe unde se află mântuirea democratismului constructiv social.

Sunt exact de părerea aceasta din urmă şi cred că, în Franţa, voi găsi tocmai această frământare pentru găsirea formulei păstrătoare de ce s'a cucerit şi ocrotitoare contra ambelor extreme: stânga comunistă şi dreapta şovinistă.

Cum am avut norocul să văd cele trei expoziţii internaţionale ale Franţei de după război, şi să înţeleg mai bine pe francezi din războiul întregirii, cred că pot prinde mai uşor aspectele generale ale acestor frământări concentrate acum în a treia expoziţie internaţională a Franţei.

O anchetă a fost deschisă

împotriva contelui Zichy, episcop maghiar

Budapesta. — De mai multe săptămâni, o comisie ministerială examinează situaţia financiară şi economică a contelui Iulius Zichy, episcop de Kalocsa. Această anchetă a fost deschisă în urma unei plângeri anonime adresată ministrului cultelor şi instrucţiunii publice.

Domeniul episcopal Kalocsa se întindea înainte de război pe o suprafaţă imensă, dar astăzi jumătate din terenuri se găsesc în teritoriu iugoslav. Partea rămasă în Ungaria e situată în împrejurimile Hartei şi se întinde până la oraşul Baia. Moşiile episcopatului se găsesc pe teritoriul mai tuturor comunelor din această regiune.

Imediat după război, domeniul a fost prada unor mari greutăţi financiare, având de suportat sarcini foarte mari. Se poate socoti la 24 milioane de coroane suma care grevează domeniul pentru dotaţiile diferitelor fonduri ale cultului. Capitalurile acestor fonduri au fost investite în acţiuni ale apărării naţionale şi această sumă importantă lipseşte astăzi.

Sarcinile domeniului au sporit mereu. Rezultă astăzi că domeniul episcopal e grevat de o sarcină de aproximativ trei milioane pengö.

Ministerului cultelor îi revine sarcina de a veghea asupra rentabilităţii unui domeniu episcopal atât de întins.

Dar, monseniorul Zichy a hotărât să contracteze un nou împrumut de o jumătate de milion de pengö. El a adresat o cerere ministerului spre a obţine consimţământul, dar, între timp, fusese depusă o plângere foarte gravă şi mai multe scrisori anonime, venind chiar din Kalocs, semnalau nereguli în gestiunea domeniului.

Ministrul trimise la faţa locului o comisiune specială spre a stabili dacă acuzaţiile erau sau nu întemeiate.

Această comisiune lucrează de mai multe săptămâni la Kolocsa şi examinează registrele domeniului.

Săptămâna trecută s'a luat o hotărire neaşteptată. Ministrul dispuse punerea sub sechestru a domeniului. Decizia nu fu însă executată, căci contele Zichy se duse imediat la Budapesta şi obţinu anularea.

In loc de a fi pus sub sechestru, domeniul va fi gerat de o comisie ministerială compusă din trei membri.

Incă un bacalaureat

I

Aşa dar: s'a dus şi bacalaureatul din Iunie 1937 — fireşte: cu tot cortegiul de căderi şi ameninţări, de reclamaţii şi intervenţii, de cereri şi refuzuri, de necazuri şi neajunsuri — atât pentru candidaţi şi familiile lor, cât şi pentru bieţii examinatori, cari — de cele mai multe ori — se aleg, din această năpăstuită operaţie — dacă nu chiar cu capetele sparte, cu serioase ameninţări şi cu un beneficiu suficient spre a-şi repara stomahurile deranjate la birturile orăşelelor pe unde întâmplarea i-a aruncat. Amintesc — în treacăt — cazul revoltător al unui mare centru cultural din Ardeal, unde, de ani de zile, comisiile de bacalaureat lucrează sub teroare, profesorii sunt înjuraţi şi ameninţaţi, bătuţi cu pietre şi ameninţaţi cu moartea — spre a ajunge acasă bolnavi de nervi, sau de ficat. Sunt lucruri pe care nu le ştiu nici pe depate cei ce batjocoresc pe profesorii puşi între ciocan şi nicovală, chemaţi să repare unii ceeace au lăsat printre degete alţii.

Dar nu aceasta mă interesează — aici. Vreau să subliniez faptul dureros că — după 12 ani de bacalaureat — acest examen n'a ajuns să fie privit — aşa cum se cuvine — cu toată seriozitatea, cu toată maturitatea de gândire de cât de foarte puţini. Cei mai mulţi încearcă să-l treacă prin aceleaşi clasice sisteme: intervenţii şi momeli, prin rude şi aranjamente, prin oameni politici şi scrisori, prin promisiuni şi ameninţări.

Intrucât mă priveşte — sunt în plăcuta posesiune a peste 50 de intervenţii prin care diverşi prieteni, colegi şi rude îmi recomandau cu toată căldura pe cutare sau cutare candidat „sărac şi silitor — pe care nenorocul l-ar putea nenoroci".

Aşa dar — după 12 ani — examenul de bacalaureat se petrece exact în aceleaşi condiţiuni de comedie de moravuri. Şi o dovadă mai mult o constituesc pregătirea — mai exact: lipsa de pregătire — a elevilor la literatura naţională.

Dar să luăm lucrurile pe rând: Lucrarea scrisă se petrece în condiţiunile cele mai dureroase. Din cele trei subiecte care se dau — candidaţii cei mai mulţi aleg la întâmplare. Neiniţiaţi în materie — tratează orice şi totul la fel, au aceeaşi lipsă de îndemânare. Închid ochii şi scriu... ce le vine prin minte, grămădesc formule învăţate papagaliceşte peste formule, date peste date, interpretări peste interpretări făcute de atâţia incompetenţi autori de manuale alcătuite înadins pentru copiat, dar abundând de erori, caracterizări peste caracterizări. Toate acestea — într'un stil barbar şi cu o gramatică imposibilă, cu propoziţiuni fără cap şi cu fraze fără coadă, cu o ortografie — de multe ori — inadimisibilă nici la clasa I secundară — din care nu lipsesc: *românul, România, lucrurile, operile, lucrări aceleia, omorându*l, ba încă forme ca: *într'uchipează* şi *poetu* — care dau pe faţă putreziciunea unei pregătiri de care nu ştim pe cine să învinuim — mai întâi.

Şi când ne gândim la instrucţiunile examenului care prevăd textual:

„Se va da o mare importanţă exprimării clare şi precise la lucrările scrise; în deosebi, greşelile de construcţie a propoziţiilor, cât şi acelea elementare de ortografie vor fi socotite ca lipsuri cu totul nepermise în pregătirea candidatului", îmi dau seama cât de îngăduitori am fost noi, examinatorii, cari, de teama de a nu nenoroci prea mulţi candidaţi, am dat note de trecere atâtora cari — într'un fel sau în altul — călcau fără milă toate nepermisiunile instrucţiunilor oficiale, le striveau în călcâiele nepregătirii lor revoltătoare. O făceam de dragul unei idei rătăcite în babilonia tuturor fâr'delegilor, dar o făceam fără strângere de inimă, dându-ne seama că scăpăm dintr'un mare impas pe unul sau altul dintre îndrumătorii României de mâine.

Dar lucrurile nu se opresc nici aici. Ne-am încărcat conştiinţa dascălicească şi cu alte păcate strigătoare la cer.

Am vrut să punem „preţ deosebit" — aşa cum ne recomandă aceleaşi instrucţiuni — *„pe lecturile personale, care ar dovedi şi râvna, dar şi — mai ales — priceperea, cu care candidatul a cercetat şi reţinut esenţialul operelor respective"*.

Şi dac'ar fi numai atât: aceleaşi instrucţiuni precizează chestiunea lecturilor astfel: *„Din scriitorii mai jos notaţi, elevul este obligat să citească şi să pătrundă pe unul"*.

Iată o uşoară pretenţiune programatică pe care candidaţii n'o prea iau în serios. Autorii lor preferaţi sunt, de cele mai multe ori, luaţi la întâmplare — întrucât n'au ajuns *„să citească şi să pătrundă în întregime"* pe nici unul. Unii sunt sinceri — o mărturisim, nearătându-şi nici o preferinţă. Alţii spun ce le vine prin cap. Astfel, aleg autori cari nu sunt prevăzuţi în programa analitică sau — mai facili — se iau după colegi sau după o socoteală care, mai adesea, dă greş. E cazul cu bietul *Ion Creangă* — ales (la comisia mea) de 16 candidaţi, dar cunoscut complet de... niciunul. Numai aşa se explică faptul că snoave ca „Acul şi barosul", „Prostia omenească", episoade din „Amintiri din copilărie" ca acela cu Smărăndiţa, cu Moş Chiorpea — le erau necunoscute. Şi totuşi Ion Creangă e un biet băsmuitor pe care trebue să-l cunoască fiecare absolvent de şcoală primară.

Şi la fel sunt aleşi — ceilalţi scriitori favoriţi: poeţii sunt ocoliţi cu grijă [1]), din *Odobescu* nu se cunoaşte decât proza literară — redusă la 2—3 bucăţi; din *Brătescu-Voineşti* se cunosc abia 2-3 volume; din *C. Negruzzi* — câteva nuvele şi scrisori, iar din *Caragiale*: *O scrisoare pierdută* şi *O făclie de Paşti*. E tot ce se poate stoarce — şi cu câtă dificultate! — din creierele schinguite cu întreceri sportive ale candidaţilor. E încă o dovadă că — în general — nu se citeşte. Gustul de lectură aleasă e pe cale de dispariţie. Familia nu încurajează cunoaşterea clasicilor. Dacă se citeşte pe alocuri — toţi se reped la „ultima noutate" — pe care — de cele mai multe ori — o împrumută dela cei cari o primesc gratuit. Se citeşte din snobism sau din dorinţa de a-şi da aere. Literatura clasică a ajuns Cenuşereasca din poveste, iar bacalaureatul e un simplu reflex al acesteia — constatare pe care o vom dovedi în alt articol.

PAUL I. PAPADOPOL

1) Din cei 78 de candidaţi admişi la oral au ales: 1—pe Alecsandri, Alexandrescu, Cerna, Iosif, 4—pe Eminescu. Atât!

Noul acord comercial cu Ungaria

După lungi şi stăruitoare tratative, s'a ajuns Vineri la perfectarea acordului cu Ungaria, acord care a şi fost semnat.

Economia noului acord încheiat pe un an de zile, până la 1 Iulie 1938, diferă mult de cel precedent, acordându-se o deosebită atenţiune importului de fier şi sporirii coeficientului de devize libere.

Astfel, până acum importam din Ungaria în mediu 4200 vagoane anual de fier (semifabricate). Intrucât actualmente economia ungară nu poate exporta în România mai mult de 3000 de vagoane, guvernul român a cerut ca diferenţa pe care o primeşte în minus să fie recuperată prin sporirea cotei de devize libere dela 30 la 50 la sută pentru produsele noastre petrolifere.

Prin această clauză s'a câştigat un punct foarte important pentru noi, şi care va fi de mare folos în stimularea schimbului de mărfuri.

In ce priveşte exportul de lemne, *s'a ajuns de asemeni la fixarea unei modalităţi foarte practice. S'a suprimat monopolul ungar dela Budapesta, care fixa preţurile pentru lemnul românesc şi prejudicia interesele noastre. De aci înainte s'a convenit ca exportul de lemne de foc să se facă direct de exportatorii noştri printr'o organizaţie a lor, evitând monopolul ungar.*

In felul acesta exportatorii noştri vor obţine preţuri mai bune.

A murit sublt. Gr. Dănăricu

Sportul românesc a suferit o nouă şi grea pierdere. Vineri dimineaţa a încetat din viaţă, în urma unei operaţii de apendicită, slt. Gr. Dănăricu, din reg. 1 graniceri.

Regretatul dispărut a fost una din figurile reprezentative ale sportului românesc, din care îşi făcuse un crez.

Temerar, neobosit şi gata să facă orice sacrificiu pe altarul sportului, slt. Dănăricu culesese în iarna trecută rodul muncii lui, cucerind titlul de campion al României pentru bob-ul de 4 persoane.

Succesul lui de atunci a făcut pe mulţi cunoscători să pună speranţe mari în cariera viitoare a noului campion.

Moartea nemiloasă nu a permis lui Dănăricu să facă dovada marilor lui posibilităţi şi dispariţia lui se produce tocmai în momentul când sportul românesc avea nevoe de elemente de valoare.

Astăzi camarazii îl vor conduce la vagonul care îi va transporta rămăşiţele pământeşti la Tg. Jiu, oraşul natal al dispărutului, unde o mamă dezolată deplânge prematura săvârşire din viaţă a aceluia care trebuia să-i fie sprijin la bătrâneţe.

Fie-i ţărâna uşoară.

—xox●xox—

Meeting aerian la Cernăuţi

Asociaţia română pentru propaganda aviaţiei — A. R. P. A. — în campania de demonstraţiuni aeriene pe care a programat-o în toată ţara în cursul acestei veri, a organizat, pentru Duminică, 18 Iulie, un mare meeting aerian la Cernăuţi.

Programul va cuprinde o sumă de întreceri temerare, între cari nu vor lipsi: sboruri clasice şi neregulate, evoluţiuni şi schimbări de formaţie cu o patrulă de 5 avioane, vânătoare de balonaşe, la care vor concura 5 avioane, aruncări cu paraşuta din avion, o acrobaţie individuală executată de d-ra Irina Burnaia, acrobaţii individuale săvârşite de sburători încercaţi ca d. căpit. aviator Piu Pârvulescu şi d. I. Rădulescu, o acrobaţie individuală de mare curaj, săvârşită de d. Traian Dumitrescu.

Vor fi deasemeni avioane în număr suficient, puse la dispoziţia publicului pentru sborurile de plăcere.

Societatea ARPA va emite, pentru toţi cei care vor primi botezul aerului, certificate de amintirea acestor sboruri.

—xox●xox—

Doi copii omorâţi de trăznet

Satu Mare, 17 Iulie

O impresionantă nenorocire s'a întâmplat eri, în com. Mogoşeşti (Satu Mare). Doi copii, Gh. Buciuman, de 9 ani, şi Maria Şandor, 13 ani, se aflau cu vitele la păscut, pe o câmpie din hotarul comunei. Spre seară s'a dăbătut asupra regiunii o ploaie torenţială însoţită de manifestaţii electrice. Copiii, de frică, s'au adăpostit într'o colibă, dar după câteva minute coliba a fost lovită de trăsnet şi aprinsă, iar copiii carbonizaţi. Focul, care cuprinsese coliba, a fost stins de ploaie.

—oxo○oxo—

Impotmolirea unor şlepuri pe Prut

Galaţi, 16 Iulie

Casele exportatoare de cereale din portul Galaţi au fost înştiinţate că apele Prutului sunt în continuă scădere care periclitează mult navigaţia.

Şlepul „Nedelea" încărcat cu cereale s'a împotmolit pe un banc de nisip la punctul Goteşti.

La Rogojeni s'a împotmolit şlepul „Marini" încărcat cu 20 vagoane cereale.

—xox●xox—

Sărbătorirea

unui funcţionar la Făgăraş

Făgăraş, 15 Iulie

Asociaţia funcţionarilor judecătoreşti din jud. Făgăraş, a sărbătorit printr'o masă camaraderească, pe d. Carol Sander, contabilul tribunalului local, cu ocazia trecerii sale la pensie.

Au participat toţi funcţionarii judecătoreşti, ai corpului de portărei, apoi d-nii magistraţi N. N. Simionescu, preşedinte de tribunal, Petre Tănăsescu, şef-judecător, Otto Eschner, judecător la trib. de minori, şi d-nii avocaţi dr. Iulian Cârje, prodecanul baroului, dr. Gh. Urlea, consilier, Oct. Metea, secretarul baroului, dr. Gh. Ittu, consilier, dr. Gr. Hulpe, Gh. Bratu, I. V. Zăgan, Virgil Mateiaş, Vasile Vasu, Em. Herseni, St. Vişia, V. Stelea etc.

Au vorbit, arătând meritele sărbătoritului, d-nii Const. Belba, prim grefier şi preşedintele Asociaţiei, N. N. Simionescu, din partea magistraţilor, dr. Iulian Cârje şi Oct. Metea din partea baroului, Gh. Suciu, Const. Irimia şi Balea din partea funcţionarilor judecătoreşti.

Tuturora le-a răspuns, profund emoţionat, sărbătoritul d. C. Sander.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

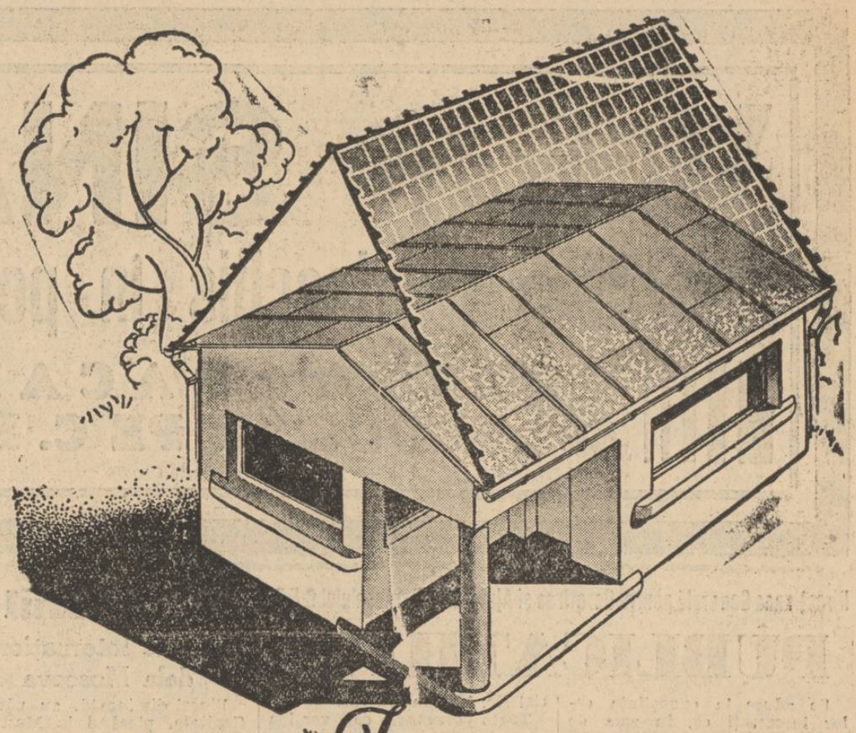

Fată câtă economie

realizaţi cu un acoperiş de *tablă galvanizată* faţă de oricare alt fel de material

● *Suprafaţa mărită de 2 ori la acoperişul de ţiglă faţă de tablă;*
● *lemnăria podului în cantitate de 4—8 ori mai mare;*
● *greutatea ţiglei de 10—12 ori mai mare decât a tablei galvanizate;*
● *cauzează pe lângă scumpirea acoperişului însăşi şi scumpirea restului construcţiei (ziduri, fundaţii, etc.) din cauza greutăţii mărite a acoperişului.*

Intr'adevăr, la un acoperiş de tablă, suprafaţa de învelit este cu 1/3 mai mică decât la ţiglă.

Aceasta pentrucă înclinaţia pantei acoperişului la TABLA GALVANIZATĂ este de trei până la şase ori mai mică.

Un acoperiş redus face şi o economie importantă la şarpanta de lemn (a podului).

Un acoperiş înalt creiază un adevărat depozit de lemne de foc în pod.

Este deci clar că mijlocul cel mai eftin şi în acelaş timp cel mai practic de acoperire este

TABLA GALVANIZATĂ

La boală, combateţi întâi febra!

— „39° grade!
— „Ce mă fac. D-le Doctor?
— „Fă o fricţiune cu **Carmol*)** şi scapi de febră.

***) Carmol este cea mai bună fricţiune contra răcelei, gripei durerilor reumatice şi febrei.** 1152

Vizitaţi PARIS cu ORT

PROGRAM GARANTAT şi executat în cele mai bune condiţiuni cu vizitarea oraşelor:
Budapesta, Viena, Milano şi Veneţia
Plecări la 1 şi 15 August
Informaţiuni şi înscrieri la O. R. T.
Organizaţie Română de Turism s. a. r.
BUCUREŞTI, Cal. Victoriei 70, et. I.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand 33.
ORADEA, Str. Şaguna 11 (Z. Leitner).
TIMIŞOARA, Str. Veneţia 2 (Agenţia Klein).
CONSTANŢA, Str. Traian 1. 2600

FABRICA de CLOPOTE „OITUZ"
GHEORGHE DUMITRESCU
Furnizor al Curţii Regale şi al Sf. Patriarhii
Bucureşti I, Splaiul Unirii No. 87 Telefon 353/24
Sucursale: Cluj, Rădăuţi, Chişinău, Craiova, Iaşi, Buzău.
Execută şi se găsesc în depozit clopote gata de orice mărime
9

S.A.R. MERCUR-TURISM VOIAJ
Organizează călătorii bi-lunare la Expoziţia din
Milano-Paris-Versailles
Veneţia-Lacurile Italiene
Como-Stresa-Verona-Trieste
PARIS
Plecări viitoare: 28 Iulie şi 5 August
PROSPECTE — INFORMAŢIUNI — INSCRIERI:
TURISM-VOIAJ „MERCUR"
Calea Victoriei 39 (Mezanin) Palatul Adriatica Telefon 3-22-37
Se acordă si avantagii de plată. 642

Băile minerale cu sulf şi acid carbo-
VAŢA DE JOS
vindecă de sute de ani cu rezultate incomparabile **REUMATISMUL**, sciatica, emoroizi şi diferite boli de femei. **CELE MAI IEFTINE BĂI DIN ARDEAL. Reducere pe C. F. R. Pensiune: locuinţă, 3 mese la zi de persoană 130 lei.** Dans, tenis, bazin liber cu apă termală, excursiuni. Supraveghere medicală. **Trenurile opresc la parcul băilor.** Informaţiuni: Direcţiunea Băilor Vaţa de jos şi Bucureşti Lipscani 72 (Schönberger şi Grünstein). 8265

VOIAJ DE 14 ZILE IN STRAINATATE
PARIS—ROMA 5.800 lei

Graţie unor serioase uşurinţe obţinute în străinătate, se organizează o călătorie în străinătate de 14 zile din care 4 zile în Italia — Roma — şi 6 zile Franţa — Paris.

Costul călătoriei inclusiv mâncarea şi dormitul este de 5800 lei de persoană. In Italia şi Franţa, călătorie cl. II. Număr limitat de locuri. Paşaportul trebuie plătit de fiecare participant.

Plecarea din Bucureşti la 7 August a. c., orele 9,35 dimineaţa irevocabil. Inscrierea participanţilor se face de către Soc. Română pentru industrie şi comert în Bucureşti Str. C. A. Rosetti No 40. 652

Citiţi „ILUSTRAŢIUNEA ROMÂNĂ"

Piaţa cerealelor la Brăila

Brăila, 16 Iulie

Piaţa cerealelor se prezintă calmă.

Cumpărătorii au fost mai rezervaţi decât eri, din care cauză grâul şi orzul au suferit o uşoară scădere. Porumbul se menţine neschimbat.

Pe linie în port şi doc au sosit 39 vagoane.

S'a plătit: orz nou de 57—58 kg. cu 6 la sută corpuri străine lei 36.500 linie doc predarea până la finele lunii Iulie, orz de 60 kg. cu 6 la sută lei 36.750—37.000 linie doc, aceiaşi predare, orz de 59—60 kg. cu 6 la sută lei 38.000 bordo vapor Galaţi, orz de 57 kg. cu 6 la sută lei 38.000 fob Tulcea, porumb dinţe de cal lei 32.000 franco vagon staţia Folteşti, porumb ciur lei 37.750 ex şlep Brăila, grâu nou de 79 kg. cu unu la sută lei 52.000 linie doc sau port predarea până la 15 August; grâu nou de 77 kg. cu 3 la sută corpuri străine lei 48.000 bordo şlep Corabia, grâu nou de 77 kg. cu 3 la sută lei 50.750 linie doc predarea Iulie-August, grâu nou de 79 kg. cu 2 la sută lei 52.125 linie doc, predarea până la 15 August, grâu vechi de 80 kg. cu 2 la sută corpuri străine lei 53.100 linie doc, grâu vechi de 77 jum. cu 2 la sută negre şi 4 la sută secară şi grâu de 79 kg. cu 1 jum. la sută negre şi 1 jum. la sută secară la un loc 52.000 lei ex şlep Brăila, mazăre furajeră lei 37.500 linie port şi mazăre verde şi Victoria lei 38.000-39.000 linie port.

Celelalte produse sunt neglijate, din cauza lipsei de cereri.

In obor au sosit aproape 150 care şi s'au vândut: orzul nou lei 350—366, porumbul lei 361—370, ovăzul nou lei 365—375, ovăzul vechi lei 370, mazăre Victoria lei 360—375, mazăre verde lei 365—372 şi mazăre furaj lei 360—370, rapiţa lei 450, secara lei 425 şi grâul lei 470—510, după calitate.